Duâyı elden bırakmayalım!

“Maddî-mânevî sıkıntılar yaşadık. Bu sıkıntılar hengâmesinde duâdan başka sığınacak kapımız da yok. Risâle-i Nûr’da dünyalık bir şey istenmez deniyor. Bu ne demektir? Açıklar mısınız?”

Dünyâ, içinde yaşadığımız âlem. Sâhibi var, Mâlik’i var, Yaradan’ı var. Biz de O’nun mahlûku, memlûkü, abdi ve kullarıyız. Kul her fırsatı bir vesîle bilir, Rabb’ine yönelir. Her şeyi Rabb’ine yakın olabilmenin bir “aracı” telâkkî eder.

Duâ bir ibadettir; ibadetin neticesi ise ahirete bakar. Dünyevî maksatlar ise, o nev’î duâ ve ibâdetin vakitleridir; yoksa gayeleri değil.1

Sıkıntısız, gamsız, kedersiz, problemsiz dünya hayatı düşünmek abesle iştigaldir. Acz ve fakr bizim kulluk tâcımız. Kudret, gınâ ve kerem ise O’nun şanlı sıfatları. İstemek bizden; vermek O’ndandır. Vehhâb olan, yani veren O. Vermek istemeseydi, istemek verir miydi hiç? O’nun Hak Kelâmına göre, duâmız olmazsa ne ehemmiyetimiz var?2 Öyleyse duâ yapmamak bizim için gerçek mânâda vahamet, gerçek mânâda perişâniyet, gerçek mânâda zillet demektir! Duâ ve niyâz ise, ekmek ve sudan da fazla her nefeste ihtiyâcımız olan, bizi Sâhibimize yakın kılan tek âhizemiz. Bu âhizenin öbür ucu açık, dinlemede, cevap vermede. Ya bu ucu? Genelde kapalı tutuyoruz nedense? Ne kadar da müstağnîyiz! Duâdan istiğnâ etmek, kaçınmak, öbür ucu açık bulunan âhizeyi önemsememek hiç de hayra alâmet değil!

Bediüzzaman Hazretlerinin ifade ettiği gibi, vakte bağlı ibâdet ve taatlar gibi, duâların da vakitleri vardır. Meselâ güneşin tepe noktadan zevale doğru meyletmesi nasıl öğle namazının vaktiyse, güneşin batması nasıl akşam namazının vakti ise, ayın tutulması nasıl husûf namazının vaktiyse, Ramazan ayının girmesi nasıl oruç ibâdetinin vaktiyse, yağmursuzluk nasıl yağmur duâsının vakti ise; hastalık şifâ için Şâfî-i Hakîki’ye duâ ile yaklaşmanın, mûsîbetler Cenâb-ı Hakk’a niyâz ile ilticâ etmenin, bir takım husûsî problemler de husûsî açılardan Allah’a duâ etmenin husûsî vakitleridirler.3 Nasıl ki, akşam namazı güneşin batmaması için kılınmaz, öyle de yağmur namazı ve duâsı yağmur yağması için yapılmamalı; yani yağmurun yağması, yağmur duâsının gayesi hâline gelmemeli. Yağmursuzluk, yağmur namazı ve duâsının vaktidir, yoksa o ibadetin gayesi değil.

Aynen öyle de, hastalık ve mûsibetler, Allah'a duâ etmenin, Şâfî-i Hakîki'den şifâ talep etmenin vaktidir. Bu husûsî vakitlerde duâdan istiğna etmemeliyiz, duâdan uzak durmamalıyız. Bize dert veren, bizden duâ bekleyen Rabb'imizden başkası değildir. Duâmız olursa bize ehemmiyet verecek; belki derdimizi hafifletecek, belki bizden râzı olacak, belki duâmızı âhiret hesâbına kabul edecek; âhiretteki bir dertten bizi kurtaracak. Hikmetini bilemeyiz. Hikmetinden suâl olunmaz. Ancak Bedîüzzaman'ın (ra) beyânıyla, dert bizden gitmediğinde duâmız kabul olunmadı demeyeceğiz; buna cevaz yok. Allah'ın duâmızı kabul etmediğini veya etmeyeceğini bilemeyiz; Allah'ı itham etmek câiz değildir.

Duâ ettiğimiz halde dert bizden kaldırılmıyor ise, "Duânın vakti kazâ olmadı" diyeceğiz. Yani duânın vakti henüz daha bitmedi, henüz daha murad-ı İlâhî bizim duâ etmemizden yana. Bundan alacağımız tek işâret, "duâya devam" mesajı olmalıdır. Yoksa, "Allah duâmı kabul etmiyor" deyip duâyı kesmek, mü'min'e yakışmaz. Mü'min duâyı bırakmaz. Mü'min, Rabb'inden müstağnî kalamaz çünkü! Kalmamalı.

Demek duânın husûsî vakitlerini amaç olarak değil; araç olarak görmelidir. Amaç, Allah'a yaklaşmak ve duâ etmektir. Eğer Cenâb-ı Hak takdir eder ve dert kaldırılırsa ne âlâ! O zaman o husûsî duânın vakti de bitmiş olur.

Bazı virdleri, zikirleri, tesbihleri, Cevşen'i veya Kur'ân'ı okuyarak, namaz kılarak, oruç tutarak, mütalâa ve tefekkür ederek Allah'a sığınmak, duâ ve niyazda bulunmak elbette câizdir. Ama bütün bunlar bizzat amaç ibâdetlerdir. Amaç ibâdetleri, dünyevî bir şeyin aracı hâline getirmek câiz değildir. Okulda başarılı olmak için fiilî çalışmalarımızın yanında kavlî olarak da Allah'a duâ ederiz. Ancak bu duânın gayesinin, "başarmak" olmadığının şuurunda olmalıyız. Duâ, burada, başarıyı yakalama süreci içinde "amaç" olarak yapmamız gereken bir mükellefiyet olur.

Meselâ ümmet olarak Gazze sıkıntısını çözmekte âciz kaldığımız bu günlerin, birliğimiz ve dirliğimiz hususunda Allah'tan yardım ve inayet istemek gibi bir duânın vakti olduğunu unutmamalıyız! Ve bu duâyı, tam bir ibadet şuuru içerisinde yapmaya devam etmeliyiz.

Cenâb-ı Hak bizi makbul duâlara muvaffak kılsın. Âmin.

Dipnotlar:

1- Sözler, 23. Söz, 5. Nokta

2- Furkân Sûresi,25/77

3- Sözler, S. 287